

14::6 ~~~~~

Bir erkeğin ulaşmak istediği şey için yüzbin türlü takla atıp yalan söylemesi gibi, bir yazar da kitabını *satmak* için yüzbin türlü takla atıp yalan söyler. Amaç arkadaşlık veya *aşk* ise daha kolay yolları vardır. Amaç okunmaksa daha kolay yolları vardır. Bunlar kendi başlarına değerliken, başka bir şeyin örtüsü olarak değersizdir.

14::8 ~~~~~

Yine de bu, erkeğin (veya yazarın) amacının bizatihi kötü olduğunu göstermez. O amaçlar olmasaydı ne insan türü, ne edebiyat, ne diğer sanat dalları mevcut olurdu. Mesele bu *araçların* değerini fazla abartmamak, özünde sanki hakikate hizmet ediyormuş veya bir kadına duyulabilecek *saf aşk* varmış gibi yapmamak, yalanın gözünü çıkarmamak.

14::12 ~~~~~

Sonunda para alacağını bildiği bir yazıyı *daha iyi* yazıyorsa, o insanın yazdığı paradan daha değerli değildir. Çok değerliymiş gibi pozlara girmesi, hakikatin ve hikmetin anahtarını elinde tutuyormuş gibi yapması reklamdır. Kitap kitaptır, kitaptan fazlası için reklamdan fazlası gerekir.

14::22 ~~~~~

/Although the Buddhists and Christians had no historic contact with one another they both painted halos. The halos weren't the same size. [...] It seemed to mean the two religions weren't copying one another or they would have made the halos the same size. But they were both painting something they were seeing separately, which implied that that "something" they were painting had a real, independent existence./ (p. 389)